

SLOVENSKI NAROD

Iznaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrst à Din 2., do 100 vrst à Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3., večji inserati petit vrsta Din 4.. Popust po dogovoru, inseratni iavez posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inosemstvo Din 20.. Rokopis se ne vrada.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/1. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 101. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

PONESREČEN MANEVER

Madžarska, ki vzdržuje in podpira Paveličeve bandite, obtožuje Jugoslavijo zaradi „obmejnih incidentov“

Zeneva, 14. maja r. Madžarska vlada je včeraj izročila generalnemu tajniku Društva narodov prošnjo, v kateri prosi svet Društva narodov za intervencijo v zadevi madžarsko-jugoslovenskih obmejnih incidentov. Madžarska vlada trdi, da se je od leta 1931 naprej dogodilo na južni meji nič manj kot 31 incidentov, pri katerih so bili večinoma ubiti madžarski državljanji.

Pritožba je sestavljena zelo previdno ter se izogiba sklicevanju na pakt Društva narodov. V madžarskih krogih pa se izjavlja, da gre za pritožbo v smislu čl. 11 paktu o Društvu narodov. Pri teh incidentih gre za resno ogrožanje dobrih sosednjih odnosa med Jugoslavijo in Madžarsko.

Madžarski korak je v krogih Društva narodov povzročil nekoliko razburjenja, in to tembolj, ker do sedaj o takih incidentih ni bilo nicesar znanega. To vprašanje se bo razpravljalo na zasedanju Društva narodov, ki se prične v pone-

deljek.

Od jugoslovenske strani se izjavlja, da jugoslovenska vlada pozdravlja zahtevo, da se obmejni incidenti, pri katerih so bili pričetni predvsem jugoslovenski državljanji, spravijo pred mednarodni forum.

Pariz, 14. maja. AA. Glede na demaršo madžarske vlade v Zenevi prinaša »Temp« uvodnik, v katerem med drugim pravi:

Treba je najprej počakati uradno besedilo akta madžarske vlade, šele potem mogli zavzeti stališče. Mislimo, da tiste Madžarska priložnost, da načne v Zenevi debato, ki naj bi po madžarski sodbi sprožila razgovore o reviziji mirovih pogodb. Toda svet Društva narodov, zaključuje »Temp«, je predobro poučen o teh stvareh, da bi se spustil na to polje.

»Journal des Debats« pa piše: Jugoslovenski krog v Zenevi zatrjujejo, da je Madžarska Jugoslaviji samo ustregla,

da ji je dala priliko, da tudi ona javno iznese mnogo resnejše primere, o katerih je jugoslovenska vlada doslej molčala. Madžarski zunanjji minister Kanya je hotel očivdno s to demaršu na svoj način proslaviti 20 letnico ultimata 1914, pri katerem je tudi sam sodeloval. Madžari pa hoteli debato raztegniti na več mesecov in tako pripraviti diskusijo za revizo mirovih pogodb na prihodnjem zasedanju DN v septembru. Madžari pravijo, da so vse njihove pritožbe pri jugoslovenski vladi ostale brez uspeha. Toda k temu je treba pripomniti, nadaljuje list, da sta dobre sosedne odnoscje skaljili že gotthartska in hirtenberška afera s to notapljenim orojem in s tem ogražnjem. Madžarska vlada v svoji demarši sama pravi, da je dobila informacije z jugoslovenske strani, da so ti incidenti posledica delovanja subverzivnih elementov, ki so prihajali z madžarskega ozemlja. To priznanje dokazuje, da se je akcija res vodila z madžarskega teritorija.

Nova konferenca zunanjih ministrov v Beogradu

Danes sta prispevali v Beograd turški in rumunski zunjni minister, ki bosta konferirala z Jevtićem

Bukarešta, 14. maja. AA. Radar poroča: Turški zunanjji minister Tevfik Ruždi-bej je snoči ob 21.30 odpotoval s svojo gospo in s spremljem v Beograd. Z istim volumn sta se odpeljala v Beograd tudi rumunski zunanjji minister Titulescu in njegova gospa. V Beograd bosta Titulescu in Ruždi-bej konferirala z g. Jevtićem o zadevah balkanskega paktu, nato pa vsi trije odpotujejo v Zenevo na zasedanje Društva narodov.

Pred odhodom turškega in rumunskega zunanjega ministra Tevfika Ruždi-beja in Titulesca v Beograd je izsel tale komunike:

Turški zunanjji minister Tevfik Ruždi-bej in rumunski zunanjji minister Titulescu sta imela več sestankov ter govorila o prečnih vprašanjih. Ministrstva se zdi dolžnost, da ugotovita globoko zadovoljstvo nad popolnim sporazumom med Turčijo in Rumunijo o vseh vprašanjih, ki so bila na dnevnom redu. Prijateljstvo med Turčijo in Rumunijo in priravenost Turčije in Rumunije balkanskemu paktu sta se po teh razgovorih v Bukarešti še bolj skrplili.

Tevfika Ruždi-beja in Titulescu so spremili na postajo predsednik vlade Tatarsku, turški, grški, jugoslovenski, francoski, češkoslovaški in norveški poslaniki, osebje teh poslanosti, višje uradništvo, zunanje in ministrstva in mnogo uglednih politikov in novinarjev. Z istim volumn se je odprel v Beograd tudi rumunski poslanik v Ankari Cejantu.

Izjava Tevfika Ruždibeja

Bukarešta, 14. maja. AA. Radar poroča: Turški zunanjji minister Tevfik Ruždi-bej je sprejal poročevalce listov in na vprašnju, ali pride do morebitnega paktu o ne-napadaju z Bolgarijo, odgovoril: V naj-

nih govorih eva Titulescu in jaz dovolj jasno povdarišla, da slej ko prej stremino po tem, da se okrepi sodelovanje z Bolgarijo in da tudi ona pristopi k balkanski družini. Izrazila sta željo, da bi se to čim prej zgodilo.

Na vprašanje, o morebitnem vstopu Sovjetov v Društvo narodov je Tevfik Ruždi-bej odgovoril: Ne more biti dvoma, da bi to pomenilo strečen dogodek tako za Društvo narodov kakor za Sovjetsko Rusijo samo. Osebno želim, da bi se to čim prej zgodilo, vendar ne morem reči, da stojimo tik pred tem dogodom. Če pride to vprašanje na dnevnem redu in že bomo imeli priložnost, bo turška vlada zelo strečna, ako bo mogla v tej stvari dati pobudo.

Na vprašanje, kdaj bo balkanski pakt stopil v veljavo, je Tevfik Ruždi-bej odgovoril: Pakt je stopil v veljavo tisti trenutek, ko smo ga podpisali v Atenah. To vprašanje bi bilo aktualno samo tedaj, če bi balkanski pakt kateri parlament odklonil; toda kolikor sem informiran, o tem ne more biti niti govor.

Pariz, 14. maja. AA. Diplomatski urednik lista »Journal des Débats« Pierre Bernier prinaša v nočniji številke svojega lista članek pod naslovom »Diplomatics delovanje na Balkanu«. Pisec govori o Jevtićevem obisku v Sofiji in med drugim pravi:

Doseženi rezultati nam dajejo pogum. Ako se bodo ti rezultati razvili tako, kakor je pričakovati, se bo stabilnost v vzhodni Evropi čvrsto okreplila. Balkanski narodi dajejo danes Evropi dober zaled. Vse nujno delovanje gre za utrditev miru in teži, da se onemogočijo spletke tretih.

Na koncu pa se vključi:

Nam je vemojeno množina popisanega papirja, so se pojavljali razni zdravilni načrti, med katerimi je tudi uvedba načrta gospodarstva. Smo za načrtno gospodarstvo, toda kdo ga naj izvede? Glava in nove brez trupa pa prav gotovo ne bodo izvedle uspešno, še manj zamorejo to ustvariti industrijske in ostale zbornice same in brez sodelovanja — kmetijske zbornice! Mnogo je protirečljivo v načrtnem gospodarstvu, najgorostenjsa protiročnost je pa brez dvoma ta, da se načrtna pretežno kmetijska država ponata sicer s svojo dobro organizirano trgovsko-industrijsko-obrtno zbornico, nima pa — kmetijske! Enaka protiročnost bi bila, dali industrijski državi — kmetijsko zbornico, ne pa industrijske.

Nismo proti industrijski ali katerikoli zbornici. Vsakemu svoje! Zbornice so potrebne vsaki važnejši narodno gospodarski panog! Kravno potrebljena je pa zbornica zlasti našemu, iz dneva in dan v bolj propadajočemu kmetijstvu. Kako se nato sprovede kakšnokoli načrtno gospodarstvo, ako najstevnejši sloji pridočne prebivalstva v državi nimajo svojega — srca, kjer bi se kakor kri po žilah pretakale, čimrile, združevali in izvajale razne ozdravitev gospodarske akcije v sočasnem vseh ostalih narodno gospodarskih panogam!

Kmetovalec dandas kot poedinec, sam in neorganiziran, v težnji za napredkom naleti na vseh straneh na same neprimočljive ovire. Nima enotno in strurno organiziranega gospodarskega vodstva. Začetadel je pa tudi vsako govorjenje o načrtnem gospodarstvu in rešitvi gospodarske krize vse doletje brezpostembno, dokler ne bodo ustanovili tudi v naši kmetijski državi kmetijske zbornice, kakor jih imajo vse ostale države v Evropi.

Za kmetijsko zbornico

Ljubljana, 14. maja.
O svetovni, pa tudi o naši ožji domači gospodarski krizi je bilo v preteklih letih popisano na vagonje potrebežljivega papirja. Uspehov za zboljšanje narodnega gospodarstva pa vendarle ni od nikoder.

Vsi vemo in smo tudi vsi brez razlike udejstvovanja trdno prepričani o tem, da je naš gospodarski organizem močno boljan. Postavljena je diagnoza (spoznanje), bolezen je od številnih gospodarstvenikov točno raziskana in ugotovljena. Tudi zdravilo je znano in vendar nič ne priskoči na pomoč v svrhu ozdravitev, dasi je uspešno zdravilo pri rokah!

Industrija se duši v svojih proizvodih. Racionalizacija industrije v tujih državah v zvezi s kitajskim carinskim zidom okrog naših držav je dovedla v mučni položaj, v katerem je danes. Na drugi strani se na industrijo hudeje kmetovalec, ker sta ga protekcionizem ene narodno gospodarske panege in lastna konzervativnost odrezali od zunanjega sveta, a notranji trgi samu mu ne more več nuditi niti najskromnejše rente za napredek in obstoj.

Z omejevanjem razvoja temeljne narodno gospodarske panege, kmetijstva, so tisti, ki se jih tiče, omejili tudi svoj lastni razvoj, a poleg tega omejili razvoj tudi vseh ostalih za narodno gospodarstvo in harmonični razvoj in napredek države enako važnih gospodarskih panog.

V že omjenjenih množinah popisanega papirja so se pojavljali razni zdravilni načrti, med katerimi je tudi uvedba načrta gospodarstva. Smo za načrtno gospodarstvo, toda kdo ga naj izvede? Glava in nove brez trupa pa prav gotovo ne bodo izvedle uspešno, še manj zamorejo to ustvariti industrijske in ostale zbornice same in brez sodelovanja — kmetijske zbornice!

Mnogo je protirečljivo v načrtnem gospodarstvu, najgorostenjsa protiročnost je pa brez dvoma ta, da se načrtna pretežno kmetijska država ponata sicer s svojo dobro organizirano trgovsko-industrijsko-obrtno zbornico, nima pa — kmetijske!

Enaka protiročnost bi bila, dali industrijski državi — kmetijsko zbornico, ne pa industrijske.

Govornik je predvsem poudarjal, da je Mednarodni urad za delo posvečen jugoslovenskemu delovanju že pod vodstvom pokojnega direktora Thomasa Tolka pažnje, da nas je s tem zelo zadovoljil, v posetu g. Butlerju pa vidimo dokaz, da moramo načnati s to pažnjo tudi v bodoče. Gospodarsko nerazvite dežele so take pomoči potrebne, zlasti pa je potrebna pomoč delavnstvu ob sedanjih letih dosegajočih delovanja.

Aktivnosti načrta so v zvezdarni skupini delovanja, ki je bila v sredini leta 1933 ustanovljena v Ljubljani in drugi krajih naših banovin, je direktor g. Butler je bil načrtni direktor.

Preverjajo, da je načrtni direktor

predsednik Delavske zbornice g. Lojze Sedej.

Govornik je predvsem poudarjal, da je

Mednarodni urad za delo posvečen jugoslovenskemu delovanju že pod vodstvom pokojnega direktora Thomasa Tolka pažnje, da nas je s tem zelo zadovoljil, v posetu g. Butlerju pa vidimo dokaz, da moramo načnati s to pažnjo tudi v bodoče. Gospodarsko nerazvite dežele so take pomoči potrebne, zlasti pa je potrebna pomoč delavnstvu ob sedanjih letih dosegajočih delovanja.

Aktivnosti načrta so v zvezdarni skupini delovanja, ki je bila v sredini leta 1933 ustanovljena v Ljubljani in drugi krajih naših banovin, je direktor g. Butler je bil načrtni direktor.

Preverjajo, da je načrtni direktor

predsednik Delavske zbornice g. Lojze Sedej.

Govornik je predvsem poudarjal, da je

Mednarodni urad za delo posvečen jugoslovenskemu delovanju že pod vodstvom pokojnega direktora Thomasa Tolka pažnje, da nas je s tem zelo zadovoljil, v posetu g. Butlerju pa vidimo dokaz, da moramo načnati s to pažnjo tudi v bodoče. Gospodarsko nerazvite dežele so take pomoči potrebne, zlasti pa je potrebna pomoč delavnstvu ob sedanjih letih dosegajočih delovanja.

Aktivnosti načrta so v zvezdarni skupini delovanja, ki je bila v sredini leta 1933 ustanovljena v Ljubljani in drugi krajih naših banovin, je direktor g. Butler je bil načrtni direktor.

Preverjajo, da je načrtni direktor

predsednik Delavske zbornice g. Lojze Sedej.

Govornik je predvsem poudarjal, da je

Mednarodni urad za delo posvečen jugoslovenskemu delovanju že pod vodstvom pokojnega direktora Thomasa Tolka pažnje, da nas je s tem zelo zadovoljil, v posetu g. Butlerju pa vidimo dokaz, da moramo načnati s to pažnjo tudi v bodoče. Gospodarsko nerazvite dežele so take pomoči potrebne, zlasti pa je potrebna pomoč delavnstvu ob sedanjih letih dosegajočih delovanja.

Aktivnosti načrta so v zvezdarni skupini delovanja, ki je bila v sredini leta 1933 ustanovljena v Ljubljani in drugi krajih naših banovin, je direktor g. Butler je bil načrtni direktor.

Preverjajo, da je načrtni direktor

predsednik Delavske zbornice g. Lojze Sedej.

Govornik je predvsem poudarjal, da je

Mednarodni urad za delo posvečen jugoslovenskemu delovanju že pod vodstvom pokojnega direktora Thomasa Tolka pažnje, da nas je s tem zelo zadovoljil, v posetu g. Butlerju pa vidimo dokaz, da moramo načnati s to pažnjo tudi v bodoče. Gospodarsko nerazvite dežele so take pomoči potrebne, zlasti pa je potrebna pomoč delavnstvu ob sedanjih letih dosegajočih delovanja.

Aktivnosti načrta so v zvezdarni skupini delovanja, ki je bila v sredini leta 1933 ustanovljena v Ljubljani in drugi krajih naših banovin, je direktor g. Butler je bil načrtni direktor.

Preverjajo, da je načrtni direktor

predsed

Ponson du Terrail:
Lepa židovka

Roman.

Prijeli so se za roke in krenili proti utrdbam Chateau-Rouge, kjer je stal v vrsti kakih šest manjših krčem. Kmalu je dohitel četri plemiči.

— Hej, gospoda, — je zaklical že od daleč, — nikar tako ne bežite!

— Saj to je naš Coarasse, — je vzliknil Castrisanec.

— Na razpolo, sem vam, priatelju. Kam se pa vam tako mudi?

— Na polič vina.

— Potem takem grem pa z vami.

— Jaz sem pa mislil, da ste na plesu, — je pripomnil chevalir de Casterac.

— In midva tudi, — sta pritrdila druga dva.

— Saj se baš vračam s plesa, — je odgovoril grof. — Tu je še moje vabilo.

— Kaj, s plesa že prihajate?

— In vse kaže, da se ne vrnem več tja.

— Kaj se vam je tam kaj pripetilo?

— Kaj še!

— Torej ne plešete?

— Baš nasprotino. V menuetu se niko kar ne bojim.

— Potem pa res ne razumem...

Morda pa ni na plesu lepih dam? — Vse plesalke so lepe, naravnost dražestne.

— Potem takem pa ne razumem, — je pripomnil Galaor, zakaj...

— Zakaj sem odšel s plesa?

— Da.

— Odstopimo malo od teh vrat, dragi priatelji, potem vam pa povem ne samo, zakaj sem prezgodaj odšel s plesa, temveč sprožim tudi predlog...

— Predlog? — je ponovil Clodion.

— Da, predlog, ki vam bo ugajal.

— Ah, ah! — je vzliknil Galaor.

— Žali bog, — je vdihnil guvernerjev nečak, — če bi bila moja nevesta...

— Oprostite, dragi priatelji, — je nadaljeval grof de Coarasse, — nikar ne pozabite, da govorim zdaj čisto resno.

— Potem je pa to nekaj čisto druga, — je odgovoril guvernerjev nečak, — predstevanec nad grofovim glasom.

Ta čas je pa prispli do jarkov v Chateau-Rouge in zavili so v krčmo »Pri modri hruški«. Krčma je bila prazna, samo krčmar je dremal za pultom.

Coarasse je sedel za mizo v najtemnejšem kotu in naročil vina.

Clodion je pa vrgel na mizo tolar.

Krčmar je prinesel vina, pobral denar in se vrnil za svoj politi pult.

— No, dragi priatelji, — je začel Coarasse z zamolklim glasom, — kot pravi Gaskonci smo si povedali vsak svojo zgodbodo, pobahali smo se medseboj s svojim bogastvom, pomenili smo se o svojih gradovih in vsi dobremo, kako je treba to razumeti.

— Nadaljujte, — je dejal Galaor suho.

— Kar se tiče mene, — je pripomnil guvernerjev nečak, — mislim, da...

— Kar se tiče vas, lahko mirno pirete. Na svojo nevesto pozabite zelo hitro.

Coarasse je obmolnil, čez nekaj časa je pa nadaljeval:

— Iz vsega tega lahko razvidimo, dragi priatelji, da smo vsi plemiči, da imamo ostre meče, mnogo častihlepnosti in malo denarja, ter da smo prišli v Bordeaux za svojo srečo.

— Res je! — je vzliknil Clodion de Main-Hardy. — Smo tu sami in ni nam treba prikrivati resnice.

— Res je!

— Ta sreča je nam prekrižala pot snoči, — je nadaljeval grof de Coarasse, — in sicer v podobi mladega plemiča, ki smo se z njim seznanili v krčmi »Pri treh zajcih« in ki je bratranec najmočnejšega moža v Bordeauxu.

— Da, grofa Filipa de Blossac, — je pripomnil Agenanec. — To je nam že znano.

— No, priatelji, jaz vam pa hočem

predlagati, da se vsi štirje pridružimo uodi grota Filipa potom njegovega bratranca, našega priatelja Raoula.

— Oho! — je vzliknil Clodion, — ta misel se mi pa zdi kaši imenina!

— Izborni! — je pritrdil Galaor.

— Ali bo pa grof potreboval naše usluge? — je vprišal dozdevni guvernerjev nečak.

— Po mojem mnenju jo bo zelo potreboval.

— Povejte, kaj mislite, — mu je prigovarjal Galaor.

— Morda poznate pregovor, ki pravi, da potrka steca v človeškem življenu na vrata samo enkrat in da je torej tem slabše za tistega, ki ji ne odpire.

— Vi torej mislite, da trka steca na naša vrata!

— Vsa domnevam, da je tako.

— In zakaj?

— Čuje torej. Casa na plesu nisem tratal, slišal sem tam mnogo pogovarov, iz katerih sem posnel marsikaj zanimivega.

— No na primer?

— Gotovo vam je znan izvor moči grofa Filipa.

— Seveda nam je.

— Grof je zato tako vpliven, ker je ljubček markize de Beausejour.

— Prav pravite!

— Toda kot tak ima mnogo zagriženih sovražnikov.

— Razumljivo.

— In jaz sem prepričan, da se snuje proti njemu cela zarota. Markiza je zelo lepa in...

— V Bordeauxu gotovo ni plemiča, — se je oglašil Galaor, — ki bi ne bil zaljubljen v njo.

— V kolikor sem mogel razumeti, — je nadaljeval Coarasse, — je grof Filip de Blossac v tem primeru nekaj zagrešil... Menda je markizi lagal... Baje ima v mestu drugo ljubico.

— Ni mogoče!

— Njegovim sovražnikom gre zdaj v prvi vrsti za to, da izsledi njegovo ljubico in doprinoso markizi dokaz, da jo je grof Filip res izdal.

— In kdaj hočejo to storiti?

— Nocoj sem zvedel za zelo skrivosten sestanek, ki ga je obljubila nekateri priateljem.

— Kdo?

— Neka maskirana dama, ki bi bila prav lahko sama markiza de Beausejour.

— In dotični sestanek?

— Je bil določen za drugo uro po polnoči.

Galoar de Casterac je pogledal na uro, ki je glasno tik takala na nasproti steni gostilniške sobe.

— Pol ene je šele. — je dejal.

— Torej imamo še dovolj časa za razmišljanje.

Umolknil je, potem pa nadaljeval še tiste:

— Na sestanek je povabljenih najmanj trideset gospodov.

— Kam pa?

— V drevored d'Amour, blizu cerkev.

— In grof sam ničesar ne ve o tem?

— Ničesar.

— Morali bi ga bili obvestiti o tem.

— O ne, — je odgovoril Coarasse.

— Priznati boste morali, da je bila moja misel mnogo pametnejša.

— No?

— Najprej mi dovolite, da naročim nekaj steklenic starega vina.

Grof de Coarasse je poklical krčmarja in v nepopisno presenečenje svojih treh priateljev je položil na mizo pistolo.

— Pa vendar ni obogatel? — je pomislil guvernerjev nečak.

XII.

GASKONADE

Ko je prinesel krčmar naročeno vino, je grof de Coarasse v dušku izpraznil svoj vrč in nadaljeval:

— Gotovo boste priznali, da je moja ideja imenita.

— Govorite!

— Najprej moramo domnevati, da je zašel grof Filip de Blossac v veliko nevarnost, ki smo jo odvrnili od njega.

— Imenito!

ZELO POČENI
se oblecete pri
PRESKERJU, LJUBLJANA,
Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

Tudi Vaša
obleka
bo kako
nova.

jo pustite kemično čist
in barvati v tovarni

JOS. REICH
LJUBLJANA.
Toljanski načip št. 4-6
Pralnica — svetilokalnica

KAVARNA STRITAR
vsak večer koncert — »prvo-
vrstne pjevačice. 34/T

Sveti, najfinje norveško

RIBJE OLJE
iz lekarne DR. G. PICCOLIJA
V LJUBLJANI — priporočljivo
blemid in slabotnim osebam.

Japonci — Prusi vzhoda

Japonci se smatrajo za najboljše ljudi na svetu in hčajo podjarmiti vse narode

V pripovedovanju o Japoncih smo prišli zadnjič do njihove armade. Prototipi japonskih ladij so iz angleških lažidelnic. Zdaj grade Japonci ladije same in tudi podmornice. Orožarne in municipale tovarne obsegajo celo industrijo, v njejih je zaposlenih na tisoče delavcev. Japonsko pehoto so izvezli Nemci. Pruska vojaška dresura je bila na Japonskem takoj kakor doma in kmalu se je še izpopolnila ter prilagodila japonskim razmerjam. Japonska armada je dobra. V ilustraciji: Neki japonski inženjer je izumil torpedo, ki vanj zleže človek, se zapre in ga upravlja naravnost proti sovražni ladiji. Vojsko ministvrstvo je zahtevalo 500 dobrovoljcev. Priglasilo se jih je več tisoč. Mož, ki zleže v torpedo, je vedno zapisan neizgibni smrti. To je deli japonske vojske, to je nova blaznost smrti, novo samoučiščanje, kakor ga je poznal islam. To je bušido, kar pomeni vojaška pot.

Na to pot vojaške morale so krenili japonski srednjeveški roparski in ne roparski vitezi, samurai. Ali more človek pri razumeti, da si le malo užaljen Japonec razpara trebuhi in da mora isto storiti tudi tisti, ki ga je razžalil, če hoče rešiti svojo čast? To ni več preziranje smrti, to je nihilizem, to je Azija. Vojški stan je na Japonskem prvi in najčastejši. Nikjer na svetu ni vojska tako visoko v časteh, kakor na Japonskem. Tudi tehnično je japonska armada dobro opremljena. Najboljše je tam, kjer ne odločuje individualnost. Japonska letalstvo je dobro, toda ne sega nad povprečno višino. Pa je to izborna pehota.

Seveda se svet zdaj najbolj zanima, kako bi bilo, če bi se spoprijeli japonska armada s Sovjetsko armado. Svet je varen precenjevati japonsko armado, ker je pred 30 leti tako lahko premagala rusko in ker je nedavno brez posebnih izgub vkorakala na Kitajsko. Toda na Kitajskem je bilo tako, kakor da bi šel človek z revolverjem proti prazni roki. Japonska armada se zlasti odlikuje v strelskih jarkih. Pomisliš po moratu, da bi bila vojna na Daljnem vzhodu partizanska vojna. Japonci bi ne mogli prenesti silnega mraza v Mandžuriji in Sibiriju. V Evropi bi bili Japonci najboljši vojaki, na Dalnjem vzhodu bi jih pa po začetnem umiku kot strategični nujnosti Sovjetska armada prekala.

O Japoncih pravijo, da so Prusi vzhoda. To ime se jim zelo dobro prilega, saj so enako navdušeni za militarnim in za vojno, kakor so bili Nemci. V srednjem veku je bila pa druga država, s katero imajo več skupnega, namesto Asirija. Tudi asirski sužnji so polagali temelje vojaški nadmoči, tudi Asirici so assimilirali vse do tehničnih pridobitev do površnega presajanja kultur. Morda se bo kdo spodbuknil ob besedu »sužnji«. Toda pozabite na smerno na vojno mesa z rižem. Večina Japoncov dela za prgišče riža in za golo življenje, da bi bilo vsega dovolj za primer vojne. Japonci so tipični osvaljni narod, dediči usode Asirije in mongolskih hanatov.

Bojeviti in osvaljni so bili že prej, zdaj se pa sklicujejo še na gospodarsko krizo kot posledico preobljudenosti. Toda tudi Kitajska je preobljudena, a Kitajci so se razkrizili po vsem svetu, ne da bi se organizirali v vojaško kasto. Zdaj, ko imajo v rokah Mandžurijo, Džehol in Šahar, imajo Japonci dovolj prostora in se ne morejo več sklicevati na potrebo po ekspanzivnosti. V nove vojne jih silita rasizem in fašizem zato, ker se smatra, da je zato za vse zadeve mladih zankov.

GOSTILNIČARI!
Od plemenitih stajerskih vin: mozer, rizling, burgundec, silvanec, Tramin — vam prinesem pokušnje na dom. Pišite dopisniku: Al. Knez, Ljubljana, Kolodvorska ulica 11. 1819

VILA NAPRODAJ
v Zgornji Šiški št. 219. 1817

HLADILNA OMARA!
Kupim takoj večjo hladilno omaro. — Ponudbe pod »Mleko na upravo« Slov. Narodac.